

SZERKESZTŐI ELŐSZÓ

Rendhagyó a Mercurius 2002 óta útjára indult történetében, hogy a lap szerkesztői jegyzettel induljon... A most záruló év mindazonáltal az OSZK történetében is rendhagyónak bizonyult, s valószínű, több tekintetben is rendkívülként lesz számon tartva. Bonyolult és nehéz évet zár ugyanis az intézmény, mégis rendkívül sikeres, látványos eredményekben bővelkedő évet tudhat maga mögött a nemzeti könyvtár és annak teljes munkatársi gárdája. Azért használom itt e közösségre irányuló szót, mert az intézmény szinte kilátástalan anyagi és rendkívül nehéz intézménypolitikai helyzetben, meglehetősen hosszas hónapokig afféle átmeneti státusban, 'kapitány nélküli hajóként' sodródott, amikor sem kinevezett főigazgató, sem felelős gazdasági vezető nem állt az élen. Az év elején még átmenetinek gondolt, végül hosszú hónapokra elhúzódó válságban a 'legénység' úgy tűnt, parancsnok és részben tisztikar nélkül, megbízott vezetőkkel ugyan, de ellátandó feladatait tekintve hónapokra alapvetően önmagára marad. Az átmeneti státus az év második felére, végére szűnt csak meg, zárult le, s kezdődött el egy új tervezés időszaka.

Most, amikor összegezzük az évet, akkor válik világossá, hogy a sűrű, embert próbáló hónapok végén mégis milyen gazdag évet zárhatunk, hogy mindeközben és mindezek fényében is milyen színes és sokrétű feladatokat láttunk el. Erről kíván színes összefoglalót nyújtani most az intézményi hírnök, hiszen a lap célja (mint neve is mutatja), eleve hírt adni az OSZK történéseiről, megmutatni az intézmény egy kerek évét, bepillantást nyújtani az alapműködésen túl abba a gazdag kulturális térbe, amit az intézmény számunkra jelent. Érzékeltetni, hogy az OSZK elsődleges könyvtári, kutatóhelyi funkciói mellett erős múzeumi tér is, sikeres könyvkiadó és mindezek együttese, a 21. századi igényeknek és követelményeknek megfelelően. A szokásos híradáson túl tehát szerényen, de jogos büszkeséggel tölthet el bennünket, hogy alapfeladataink mellett az OSZK gazdag programot kínált az érdeklődőknek, olvasóknak, látogatóknak, akik rendes könyvtári szolgáltatásaink mellett látványos és emlékezetes

kiállításokon, izgalmas konferenciákon, innovációs, közösségépítő és személyiségfejlesztő előadásokon, kerekasztal beszélgetéseken, könyvbemutatókon, telt házas irodalmi-kulturális programsorozatokon vehettek részt. Az év folyamán sikeres intézményi együttműködésekben, illetve tudományos felfedezésekben sem volt szerencsére hiány, s igyekeztünk – ahogyan mindig is – az évfordulókra is hangsúlyosan figyelni, hiszen a lezáruló év többes ünneplésre, emlékezősekre is alkalmat teremtett. Vendégeink között olyan alkotó-egyénségek szerepeltek, mint Kocsis Zoltán, Lázár Kati, Vásáry Tamás, Marosi Ernő, György Péter, Romsics Ignác, Margócsy István, Mácsai Pál, Rockenbauer Zoltán, Szinetár Miklós, Szalóki Ági, és sokan mások.

Az alábbiakban – a teljesség igénye nélkül – ezekről olvashatnak.

Hogy ez sikerült, annak úgy vélem két biztos oka van: a nemzeti könyvtár gazdag gyűjteményei és szakértői stábjai. Vagyis a páratlan, unikális gyűjtemény, és az azt kezelő, azt óvó, őrző és ebből a dokumentumkincsből elsődleges információkat nyújtó, azt tudományos igénnyel feltárni igyekvő gárda, ideértve e sokrétű munkát segítő minden munkatársat, magát az OSZK nagybetűs *Kollektíváját*. Hogy a képletes hajó az év mintegy kétharmadában az anyagi és szakmai bizonytalanság szküllái és kharüdiszei közt is haladt, tudta és mindvégig tette dolgát, abban ennek a kettősnek volt szerepe, vagyis mindehhez a gyűjteményeket ismerő, arra építő és ahhoz minden szinten kötődő munkatársi gárda kellett. Legyen e mostani lapszám az ő és általuk az intézmény eredményességét hirdető összefogás biztató jele, jel, melyre a minden bizonnal cezúrárt jelentő 2015-ös esztendőben is bőséggel szükség lesz, hogy az új főigazgatói programban meghirdetett és a fenntartó által elvárt 'kettős költözés' megvalósításához kellő erőt meríthessünk.

2014 karácsonyán

a szerkesztő